

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

עבודה זרה-רבי ישמעאל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
דעד הברזא חמרא אסיר, ואידך שרי.	איכא דאמרי, אמר רב פפא:								■	◇	ס.
כתנאי:	רב יימר:								■	◇	ס.
חבית שנקבה בין מפיה בין משוליה ובין מצידיה, ונגע בו טבול יום - טמאה	[רבנן]					◆	■	■		◇	ס.
מפיה ומשוליה - טמאה, מצידיה - טהורה מכאן ומכאן.	רבי יהודה:					◆	■	■		◇	ס.
עובד כוכבים אדנא וישראל אכובא - חמרא אסיר, מ"ט? כי קאתי מכח עובד כוכבים קאתי. ישראל אדנא ועובד כוכבים אכובא - חמרא שרי, ואי מצדד צדודי - אסיר.	רב פפא:									■	◇
האי עובד כוכבים דדרי זיקא וקאזיל ישראל אחוריה, מליא שרי - דלא מקרקש, חסירא אסיר - דלמא מקרקש. כובא, מליא אסיר - דלמא נגע, חסירא שרי - דלא נגע.	רב פפא:									■	◇
זיקא, בין מליא ובין חסירא שרי, מ"ט? אין דרך ניסוך בכך.	רב אשי:									■	◇
מעצרא זיירא - רב פפי שרי	[רב פפי]									◆	◇
אסר.	רב אשי ואיתימא רב שימי בר אשי:									◆	◇
בכחו כולי עלמא לא פליגי דאסיר, כי פליגי - בכח כחו.										■	◇
בכח כחו כולי עלמא לא פליגי דשרי, כי פליגי - בכחו.	איכא דאמרי:									■	◇
הוה עובדא בכח כחו, ואסר רב יעקב מנהר פקוד.	[רב יעקב מנהר פקוד]									■	◇
ההוא חביתא דאפיקעה לאורכה, אידרי ההוא עובד כוכבים חבקה										○	◇
שרייה רפרם בר פפא ואי תימא רב הונא בריה דרב יהושע לזבוני לעובדי כוכבים.	רפרם בר פפא ואי תימא רב הונא בריה דרב									■	◇
וה"מ דפקעה לאורכה, אבל לפותייה - אפילו בשתיה שרי, מ"ט? מעשה לבינה קעביד.										■	◇
ההוא עובד כוכבים דאשתכח דהוה קאי במעצרתא,										○	◇
אי איכא טופח להטפיח - בעי הדחה ובעי ניגוב, ואי לא - בהדחה בעלמא סגי ליה.	רב אשי:									■	◇
עובד כוכבים שנמצא עומד בצד הבור של יין, אם יש לו מלוה עליו - אסור, אין לו מלוה עליו - מותר.										■	מ
נפל לבור ועלה, מדדו בקנה, התיז את הצרעה בקנה, או שהיה מטפח ע"פ חבית מרותחת - בכל אלו היה מעשה ואמרו: ימכר	[רבנן]									◆	◇
ור"ש מתיר.	רבי שמעון:									◆	◇
נטל את החבית וזרקא בחמתו לבור, זה היה מעשה והכשירו.										■	◇
והוא שיש לו מלוה על אותו יין.	שמואל:									■	◇
מתנלי נמי דיקא	רב אשי:									■	◇
המטהר יינו של עובד כוכבים ונותנו ברשותו, והלה כותב לו התקבלתי ממך מעות - מותר אבל אם ירצה ישראל להוציאו ואין מניחו עד שיתן לו מעותיו, זה היה מעשה בבית שאן ואסרו	דתנן:									■	◇
טעמא דאין מניחו, הא מניחו שרי										■	◇
ש"מ: מלוה על אותו יין בעינן, ש"מ.										■	◇
נפל לבור ועלה.										■	◇
לא שנו אלא שעלה מת, אבל עלה חי - אסור.	רב פפא:									■	◇
מ"ט?										^	◇
דדמי עליה כיום אידם.	רב פפא:									!	◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-קדמת story-מעשה O	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! proof-ראיה
מקרא-key:	

עבודה זרה-רבי ישמעאל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
מדתו בקנה, כל אלו היה מעשה ואמרו: ימכר	[רבנן]												■	< ס:
מתיר.	רבי שמעון:												■	< ס:
ינוחו לו לר"ש ברכות על ראשו, כשהוא מתיר - מתיר אפילו בשתיה, וכשהוא אוסר - אוסר אפילו בהנאה.	רב אדא בר אהבה:												■	◇ ס:
הלכה כר"ש.	רבי חייה בריה דאבא בר נחמני אמר רב חסדא אמר רב, ואמרי לה אמר רב חסדא אמר זעירי:												■	ס:
הלכה כר"ש	איכא דאמרי, אמר רב חסדא: אמר לי אבא בר חנן, הכי אמר זעירי:												■	ס:
ואין הלכה כר"ש.													■	◇ ס:
נטל חבית וזרקה בחמתו לבור, זה היה מעשה והכשירו.													■	< ס:
כל שבזב טמא - בעובד כוכבים עושה יין נסך, כל שבזב טהור - בעובד כוכבים אינו עושה יין נסך.	רב אשי:												■	◇ ס:
נטל את החבית וזרקה בחמתו לבור, זה היה מעשה בבית שאן והכשירו	איתיביה רב הונא לרב אשי:												■	◇ ס:
בחמתו אין, שלא בחמתו לא													■	ס: